

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

dringer, der er foreslaaet af Udvalget. For mange betyder den Hjælp, der gennem disse Love ydes, at deres Eksistens, for en kortere Tid i hvert Fald, sikres. Der er ingen, der regner med, at Tidens Vanskeligheder er ovre, naar disse Love er gennemført; men jeg tør hævde, at med Henstandslovens Gennemførelse og Arbejdsløshedslovens Vedtagelse i Dag, og naar de Forslag, vi her behandler, er blevet til Lov, vil der være givet Mulighed for at mildne Vanskelighederne hos de daarligst stillede i dette Land. Og da vil jeg tro, at de Tusinder af Hjem, der har spejdet efter Resultater herinde fra, og for hvem det var et Spørgsmaal om Hjemmets Bevarelse, et Spørgsmaal om deres Eksistens, de vil hilse med Glæde, at der nu kommer en Lov, der yder denne Hjælp, med en enig Rigsdag bagved.

Jeg synes, vi har Lov til at glæde os over, at paa en Tid, hvor andre Lande slider sig op i indbyrdes Kamp, hvor Klassemodsætningerne øges, hvor store folkelige Værdier gaar til Grunde, dør samles den danske Rigsdag om Løsningen af de store økonomiske Spørgsmaal ved at lade de særlige Partiinteresser ligge, ved at give Afkald ogsaa paa principielle Synspunkter, ved at bøje sig for Nødvendigheden, for at naa et Resultat. Kunde dette blive Indledningen til, at andre store Spørgsmaal, der melder sig i den nærmeste Tid til Løsning, kunde løses med Tilslutning fra en samlet Rigsdag som i Dag, da tror jeg, det vilde give Mulighed for, at vort Land kan komme lettere gennem de store Vanskeligheder, de største, vort Folk har oplevet i hundrede Aar, end Tilfældet vil være, hvis vi igen skal ud i partipolitiske Kampe for at løse de Spørgsmaal, der nødvendigt maa løses.

Jeg anbefaler Forslagene til Vedtagelse i dette Ting.

Hans Hansen: Jeg maa jo beklage, at jeg ikke kan deltage i den Idyl, som der er givet Udtryk for herfra i Dag. Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), sagde i Slutningen af sin Tale, at det var en enig Rigsdag, der gennemførte de her foreliggende Lovforslag. Jeg beklager at maatte bryde den Opfattelse hos det ærede Medlem: det er ikke en helt enig Rigsdag, der gennemfører de her foreliggende Lovforslag. Det har været ejendommeligt her i Dag at være Vidne til en Forhandling, hvor man har set de gamle Kæmper, om jeg saa maa sige, staa og takke hinanden. Det hele har forment sig omtrent

som en stor Taksigelsesfest. Det er i Almindelighed ikke saaledes dør, hvor det ærede Medlem Hr. Krag optræder mod politiske Modstandere, at der siges Tak til alt, hvad Modstanderne har bragt.

Jeg skal først minde om, at vort Parti var imod den Form, hvorunder man i Efteraaret traf Foranstaltninger overfor Landbrugskrisen, og stemte imod Loven af 19. Oktober 1931 sammen med Partiet Venstre. Det nu foreliggende Lovforslag er jo en Ændring med en Videreførelse af den nævnte Lov, og det vil efter min Mening sige, at man ikke kan stemme imod at føre den Lov ud i dens Konsekvenser. Selv om vi stadig har den principielle Opfattelse, at det er en uheldig Form for Krisehjælp, vil vi unnlade at stemme ved Afstemningen om Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen.

Ligeledes vil vi unnlade at stemme ved Afstemningen om Lovforslaget om midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere.

Jeg kommer saa til, om jeg saa maa sige, den sidste Akt af det storpolitiske Drama, dette Forlig, som vi i Dag har hørt saa mange Taksigelser for. Jeg hørte saagar det ærede Medlem Hr. Krag sige Tak til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det blev mig ikke klart, hvad det var, det ærede Medlem sagde Tak for, for hvis jeg skal prøve at finde, hvad det ærede Medlems Parti har faaet i den Handel, saa kan jeg absolut ikke finde noget for det ærede Medlem at sige Tak til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for.

Der er neppe Tvivl om, at den Begivenhed, som dette Resultat af et Forlig betegner, vil gaa over i vor politiske Historie som en Slags Mærkepæl, en Mærkepæl, som der senere kan henvises til, paa samme Maade, som vi nu er tilbøjelige til at henviser til det store Forlig af 1894, Skatteloven af 1903, Toldforliget af 1908 og Militærforliget af 1909. Der er kun den Forskel paa disse nævnte Forlig og det foreliggende, at der tidligere hver Gang har været en større Fraktion i den danske Rigsdag, der har været imod Forliget.

Vi har jo endnu heller ikke set, hvordan Forligets Fædre er blevet modtaget og bedømt af Vælgerne, medens vi ved alle de foregaaende Forlig har erfaret, hvordan Vælgerbefolkningen har fældet Dom over dem, der brød med de politiske Principper. Forligsmændene af 1894 fik deres eftertrykkelige Dom ved Valget i 1895, Venstre tabte sin Indflydelse i dansk Politik ved Skatteloven af 1903, og Told- og Militær-